

Però en *Nonasp* (o possiblement en tots tres) el que hi ha pot ser NUN ibèric, germà del paleo-basc *nuntz*, bc. mod. *abuntz* 'cabra'.

En conclusió tenim dret a admetre que *Non-as-pe* significà 'sota la penya de les cabres' i *Nun-carga* 'el pedregar de les cabres'; i *Non-pot* 'lloc obtús —mola muntanyosa— del cabrum'. És clar que per *cabra* es podria entendre també algun quadrúpede de la mena dels cabriols o cervos.

Crec que amb això hem arribat a una solució no 10 sols ben sostenible, mal sigui hipotètica, versemblant i acceptable, en línies generals, per poca laxitud que se'ns atorgui a causa de les tenebres de la lingüística comparada ibero-vasco-aquitànica.

Amb un crescendo d'incertitud, acabo suggerint 15 encara alguna connexió més. *Nambroca*, poble del p. jud. de Toledo (ja citat l'any 1411-12), potser seria un altre cpt. de NUN- 'cabra'. Potser amb una variant cel·tibèrica en -K- (o q arabitant) del cèltic BROG- 'frontera', 'límit' (*Allobroges*, cf. *Sambroca*, var. possible de *Sambuca*, art. *Muga*) —En el Maestrat hi ha, en tres pobles, sengles *Montfort*, que en tots tres designa un mas antic: mas de *Mumfjrt* en te. de Catí (xxviii, 99.26.108.20, '42x27); un altre a Vistabella (xxviii, 78.4); i un altre a Portell de Morella (xxviii, 25 69.20): ben separats l'un de l'altre per espais d'uns 25 a 30 k. Si fos el nom de turons o pdes. de muntanya, no faria escrúpol tenir-los per *mont* + *fort*; però de masos vells, i repetits en tres llocs diferents, és temptador creure que puguin ser altres casos de l'ibè- 30 ric NUN-POT arabitat com el *Montfort* alacantí.

¹ Trets de Hübner, *M. L. I.*, pp. CI i ss., i Schulten, *Numantia*.— ² V. ara, per a aquest nom bearnès i els seus afins *Aasp*, *Asasp*, *Arasp*, la meva nota en *Btr. z.Nfg.* 1974, 212-4. Nom que ja es troba en 35 1122 (*BABL* VI, 52, i en tres docs. dels SS. XII-XV.—

³ També *viña de Aspes* a Artosillo, Gésera, p. jud. Jaca (a. 1274), Nav. Tomás o. c. 30.6. I ell cita un poblet *Azpe* de 126 hab. en el p. jud. Boltaña. Un *St. Martinus de Aspa* pertanyia al bisbat de 40 Pamplona, l'a. 1274 (*Rationes Dec.* II, 135), però això deu ser simplement un lloc fronterer de la vall bearnesa d'Aspa, ja comentada. Valguin com altres casos de l'etim. bc. *atz-pe* 'sota el rocam'.—

⁴ En un doc. no gaire segur i de l'Alta Rib. sense 45 data (S. XI) p. p. SerranoS. (*NHRbg.* 242), una venda feta per un *Naunus* va signada entre altres per *Nunnetarani*; però això es deu haver de segmentar, i amb esmena, llegir *Nunn e Tarau(i)*, dues persones: NP germ. TARALD, o *Taravau*. *Tarabau* 50 nom antic de la Baronia de Rialb, en el Segre mitjà).— ⁵ *Timonedà* és 14 k. ENE. d'*Altès* (< *Avotés*) i aquest és a 6 k. SE. de Nuncarga.— ⁶ Els noms en *poto* fan un gran paper en la toponímia de l'alta Guipúscoa, almenys en la zona SO., vall del riu 55 Deva, prop del límit amb Àlaba i Navarra (comar-

ca Arrasate), com veiem pel llibre d'Ormaetxea 1996 (*Onom. Vasconiae* xv, i en cito pàgina), tant en la inicial com a 2ⁿ. membre de compostos): *Potosolo*, 207.403, *Pototxo* (156,202,318) també reduït a *Ototxo* (358); d'altra banda *Urkizupota* (164), *Hidalgopoto* (p. 295), llocs definits com «monte bajo, argomal, pinal, cereal»; «Urapoto-ko lezea» nom d'una «cavidad» (a la comarca *Udala*, p. 364) també anomenada *Ura-ren koba*.— ⁷ En efecte ara que tenim el llibre d'Ormaetxea, podem observar que a l'alta Guipúscoa existeix almenys tendència a canviar secundàriament en *p* les *b* inicials de molts membres segons de compostos, en particular *-bide* > *-pide* 'camí'. El «camino real» que anava de Zaldívar a Oñate apareix successivament en les formes *Errepide* a. 1461, 1475, *Erregebide*, *-pide* 1571; i *Erregebide* 1899 i 1995; és compost amb *errege* 'rei'. L'any 1571 es llegeix: «el camino que al pie desta villa se anda, porque el Rey no recibiese trabajo en subir y andar por el antiguo, se hizo camino nuevo», que ahora llaman *Errepide* (Ormaetxea, p. 268). D'altra banda, V. els exs. citats a la n. 6: *Pago* Elterna 320, 348, amb *Bako* (260); *vivero* «huerta» (p. 444) apareix convertit en *Biperr-* en el compost *Peperr-ortu*, NL definit «mançanal» en 4 documents de 1654, 1671 i 1709 (p. 320), evidentment format amb el manlleu romànic HORTUS.— ⁸ Recordem EZNA 'la llet' > *Eina*; i *Gaz-ost* 'la fronda formatgera'.

Nonó, Vol. I, 216 i V, *Vilardenó*

NOQUIL Plana ~

Pron. plananukil (de vegades *nokil*). L'espècie d'amplíssima collada entre els vessants de Taüll i els de Durro, a l'E. de Plana Pregona, entre aquesta i Puifalcons. A diferència de Plana Pregona, és un gran pletiu aplevat, sense arbres i amb poquíssims arbustos.

ETIM. Probablement, de *Plana-lo-Qüil* < *Cuil*, CÜBLE 'pletiu', amb dissimilació *-l-l* > *-n-l*, i simplificació *-uküil* > *-ukil*.

Nora, *Noro*, V. *Naora*

Els NORAI

Reprenem ací la part toponímica de l'art. *norai* del *DECat.* v, 959-60. El mapa del Cardenal Despuig (1785) duu *Norais*, com a nom d'un indret en el port de Sóller, que devia ser lloc d'ancoratge, amb una sèrie de *norais* (notem que J. Coromines estableix el seu nom com *Es Norais* en les seves notes toponími-